

Прем'єр-міністр України

вул. Грушевського, 12/2, Київ, 01008,
тел. (044) 256 7624, телефакс (044) 254 0584

До листа Рахункової палати
від 25.11.22 № 07-1730

**МАЛЮСЬЦІ Д. Л.
МАРЧЕНКУ С. М.
СВИРИДЕНКО Ю. А.**

Прошу розглянути відповідно до компетенції, вжити необхідних заходів реагування та про результати поінформувати Рахункову палату і Кабінет Міністрів.

У разі необхідності подати на розгляд Уряду узгоджені пропозиції.

**НЕМЧІНОВУ О. М.
ЯРЕМІ О. Й.
САЛЬНІКОВУ О. О.
Вища рада правосуддя
КНЯЗЄВУ В. С.
МОНІЧУ Б. С.
Вища кваліфікаційна комісія суддів України
КОСТІНУ А. Є.
ПАЦКАНУ В. В.**

ФЕДОРЧУКУ В. Я.
Пригунову П. Я., Ящук В. В.

Денис ШМИГАЛЬ

ДЕПАРТАМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОКУМЕНТОБІГУ
СЕКРЕТАРІАТУ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
№ 32754/1/1-22 від 02.12.2022 11:00:21

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**
Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001

тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83

E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,

themis@minjust.gov.ua,

Web: <http://www.minjust.gov.ua>,

код згідно з ЄДРПОУ 00015622

**Комітет Верховної Ради України
з питань бюджету**

Рахункова палата

Кабінет Міністрів України

На виконання доручень Прем'єр-міністра України Дениса Шмигала від 02.12.2022 № 32754/1/1-22 листа Рахункової палати від 25.11.2022 № 07-1730 та від 06.12.2022 № 32754/3/1-22 до листа Комітету Верховної Ради України з питань бюджету від 05.12.2022 № 04-13/12-2022/207876 Міністерством юстиції України розглянуто Звіт про результати аудиту ефективності використання бюджетних коштів на здійснення заходів з ліквідації судів в Україні, затверджений рішенням Рахункової палати від 10.11.2022 № 23-3 (далі – Звіт), і в межах компетенції повідомляється.

Пунктом 4 Звіту для запобігання непродуктивному та нерезультативному використанню бюджетних коштів суб'єктам законодавчої ініціативи рекомендовано внести на розгляд Верховної Ради України окремі законопроекти.

1. У Законі України від 02.06.2016 № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон № 1402-VIII) пропонується врегулювати питання щодо звільнення судді з посади з підстав, визначених підпунктом 4 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України.

Щодо цього варто зазначити, що відповідно до приписів підпункту 4 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Основного Закону законодавцем у пункті 20 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 1402-VIII визначено, що відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України від 02.06.2016 № 1401-VIII «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» (далі – Закон № 1401-VIII), оцінюється колегіями Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному цим Законом.

Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або доброчесності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади за рішенням Вищої ради правосуддя на підставі подання відповідної колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Таким чином, передбачене підпунктом 4 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України оцінювання на відповідність займаній посаді є одноразовою процедурою, що передбачена для суддів, яких було призначено на посаду строком на п'ять років або яких обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом № 1401-VIII, відтак внесення додаткових законодавчих змін не вбачається доцільним.

СЕД АСКОД

Міністерство юстиції України

№ 118729/15063-4-22/11.3.1 від 14.12.2022

Підписувач Малюська Денис Леонтійович

Сертифікат 3ED5083160DBC59B04000000E04446001CF87200

Дійсний з 25.02.2022 12:55:22 по 25.02.2023 18:55:22

№1380/05-1 від 15.12.2022

2. Також пропонується визначити суб'єктів та правові механізми, що унормують порядок звільнення із займаної посади суддів чи їх переведення на відповідні посади до іншого суду в разі відставки чи припинення повноважень членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та/або Вищої ради правосуддя, що зумовили недієздатність Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та/або Вищої ради правосуддя як державних органів.

Щодо вказаних пропозицій слід зауважити, що 04.06.2020 Верховною Радою України було прийнято Закон України № 679-IX «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо відрядження суддів та врегулювання інших питань забезпечення функціонування системи правосуддя в період відсутності повноважного складу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України», метою якого є попередження можливості збільшення і так не малого кадрового дефіциту суддів в окремих судах та дестабілізації у здійсненні судочинства, шляхом надання права Вищій раді правосуддя продовження строку відрядження суддів до іншого суду того самого рівня і спеціалізації для здійснення правосуддя, але не більше ніж на один рік, за зверненням голови суду у якому суддя перебував у відрядженні та за згодою такого судді на продовження строку відрядження.

Розділом II «Прикінцеві та перехідні положення» вказаного Закону передбачено, що Вища рада правосуддя в період відсутності повноважного складу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України ухвалює без рекомендації чи подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України рішення про відрядження судді до іншого суду та про дострокове закінчення відрядження судді; про переведення судді відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»; внесення Президенту України подання про призначення на посаду судді, якщо до набрання чинності цим Законом такий суддя пройшов кваліфікаційне оцінювання або Вищою кваліфікаційною комісією суддів визнано таким, що відповідає займаній посаді; внесення змін до порядку відрядження судді до іншого суду тієї самої спеціалізації.

Також Законом України від 15.03.2022 № 2128-IX «Про внесення змін до розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо забезпечення сталого функціонування судової влади в період відсутності повноважного складу Вищої ради правосуддя» було доповнено розділ XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 1402-VIII положеннями, якими тимчасово встановлено, що в період дії надзвичайного чи воєнного стану та протягом 30 днів після дня його скасування (припинення) і за умови відсутності повноважного складу Вищої ради правосуддя, визначеного статтею 131 Конституції України, Голова Верховного Суду або особа, яка виконує повноваження Голови Верховного Суду, серед іншого, приймає рішення про відрядження судді до іншого суду того самого рівня і спеціалізації та про дострокове закінчення відрядження судді. У період відсутності повноважного складу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України такі рішення приймаються без подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Положення абзацу другої частини другої статті 55 цього Закону щодо граничного строку відрядження судді не застосовуються.

Щодо звільнення судді з посади варто звернути увагу, що приписами статті 126 Основного Закону встановлено, що суддя обіймає посаду безстроково.

Підставами для звільнення судді є: неспроможність виконувати повноваження за станом здоров'я; порушення суддею вимог щодо несумісності; вчинення істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді; подання заяви про відставку або про звільнення з посади за власним бажанням; незгода на переведення до іншого суду у разі ліквідації чи реорганізації суду, в якому суддя обіймає посаду; порушення обов'язку підтвердити законність джерела походження майна.

Порядок звільнення судді з посади регламентовано статтями 55, 56 Вища рада правосуддя у порядку, встановленому Законом України від 21.12.2016 № 1798-VIII «Про Вищу раду правосуддя» (далі – Закон № 1798-VIII).

Так, питання про звільнення судді з підстав неспроможності виконувати повноваження за станом здоров'я або смерті судді розглядається на засіданні Вищої ради правосуддя, за результатами якого Вища рада правосуддя ухвалює вмотивоване рішення.

Питання про звільнення судді з підстави порушення суддею вимог щодо несумісності Вища рада правосуддя розглядає в порядку розгляду справи щодо порушення вимог щодо несумісності, визначеному главою 3 розділу II цього Закону.

Питання про звільнення судді з підстав вчинення суддею істотного дисциплінарного проступку, грубого чи систематичного нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді або порушення суддею обов'язку підтвердити законність джерела походження майна Вища рада правосуддя розглядає на підставі подання Дисциплінарної палати про звільнення судді.

При розгляді питання про звільнення судді з підстави незгоди на переведення до іншого суду в разі ліквідації чи реорганізації суду, в якому суддя обіймає посаду Вища рада правосуддя встановлює факт відмови судді від переведення до іншого суду (у тому числі факт ухилення від виконання відповідного рішення про переведення) на підставі заяви судді або повідомлення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про таку заяву судді, або повідомлення голови відповідного суду чи його заступника про неприбуття судді до суду для здійснення правосуддя.

Таким чином, звільнення судді з посади є виключним повноваженням Вищої ради правосуддя, що в окремих випадках пов'язане з дисциплінарним провадженням щодо судді, та покликане забезпечити гарантії незалежності суддів.

3. Крім того, пропонується встановити конкретні строки, протягом яких Вища кваліфікаційна комісія суддів України та Вища рада правосуддя зобов'язані ухвалювати рішення щодо звільнення судді із займаної посади чи переведення на відповідну посаду до іншого суду.

При цьому пунктами 8, 9 Звіту рекомендовано Вищій раді правосуддя визначити у своєму Регламенті Вищої ради правосуддя чіткі строки ухвалювання рішень про звільнення судді із займаної посади чи переведення на відповідну посаду до іншого суду, а Вищій кваліфікаційній комісії суддів України – визначити в Регламенті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України чіткі строки ухвалювання рішення щодо внесення до Вищої ради правосуддя подання з рекомендацією про звільнення судді із займаної посади, переведення на відповідну посаду до іншого суду.

Враховуючи положення статті 98 Закону № 1402-VIII та статті 2 Закону № 1798-VIII, які визначають, що Вища кваліфікаційна комісія суддів України та Вища рада правосуддя затверджують свої регламенти, що регулюють процедурні питання здійснення ними повноважень, вважаємо за доцільне строки щодо ухвалення рішень з окремих питань визначити відповідно у регламентах Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та Вищої ради правосуддя.

Міністр

Денис МАЛЮСЬКА

Максимальна кількість суддів Верховного Суду не може перевищувати двохсот суддів.

Суд є юридичною особою, якщо інше не визначено законом (стаття 125 Конституції України, частина восьма статті 19 Закону № 1402).

Відповідно до статті 130 Конституції України держава забезпечує фінансування та належні умови для функціонування судів і діяльності суддів. У Державному бюджеті України окремо визначаються видатки на утримання судів з урахуванням пропозицій Вищої ради правосуддя. Розмір винагороди судді встановлюється законом про судоустрій.

Згідно з частиною першою статті 135 Закону № 1402 суддівська винагорода регулюється цим Законом та не може визначатися іншими нормативно-правовими актами.

Суддівська винагорода виплачується судді з дня зарахування його до штату відповідного суду, якщо інше не встановлено цим Законом. Суддівська винагорода складається з посадового окладу та доплат за: вислугу років; перебування на адміністративній посаді в суді; науковий ступінь; роботу, що передбачає доступ до державної таємниці.

Базовий розмір посадового окладу судді місцевого суду становить 30 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року; судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду – 50 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року; судді Верховного Суду – 75 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року.

Також до базового розміру посадового окладу, визначеного частиною третьою статті 135 Закону № 1402, додатково застосовуються регіональні коефіцієнти – 1,1, 1,2 і 1,25 залежно від кількості населення населеного пункту, де суддя здійснює правосуддя у суді.

Разом з тим, пунктом 7 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону встановлено, що до припинення діяльності статус, структура, повноваження, порядок роботи, права, обов'язки, гарантії суддів цих судів визначаються Законом України від 7 липня 2010 року № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон № 2453).

Частиною десятою статті 135 Закону № 1402 визначено, що суддя, який не здійснює правосуддя (крім випадків тимчасової непрацездатності, перебування судді у щорічній оплачуваній відпустці), не має права на отримання доплат до посадового окладу. Аналогічна норма була передбачена частиною десятою статті 133 Закону № 2453).

Проте, Рішенням Конституційного Суду № 11-р/2018 від 04.12.2018 Суд визнав таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), положення частини десятої статті 133 Закону № 2453 у редакції Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд» від 12 лютого 2015 року № 192-

VIII, за яким «суддя, який не здійснює правосуддя (крім випадків тимчасової непрацездатності, перебування судді у щорічній оплачуваній відпустці), не має права на отримання доплат до посадового окладу», для цілей застосування окремих положень Закону № 1402 зі змінами, а саме частини третьої статті 82, частин шостої, сьомої статті 147 щодо нездійснення суддею правосуддя у зв'язку з неприйняттям, з незалежних від судді причин, у встановлені строки рішення про переведення судді на посаду судді до іншого суду того самого або нижчого рівня у випадках реорганізації, ліквідації або припинення роботи суду, в якому такий суддя обіймає посаду судді.

Щодо працівників апарату судів, то частиною четвертою статті 150 Закону № 1402 визначено, що розмір посадового окладу працівника апарату суду, посада якого віднесена до найнижчої за умовами оплати праці посади державної служби, встановлюється в розмірі, встановленому законодавством про державну службу.

Розміри посадових окладів державних службовців судів, органів та установ системи правосуддя визначено постановою Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 358 «Деякі питання оплати праці державних службовців судів, органів та установ системи правосуддя» і становлять у коефіцієнтах від 1,01 до 2,09, а посадові оклади державних службовців апарату Конституційного Суду України та Верховного Суду (Верховного Суду України) визначаються з додатковим коефіцієнтом 1,3.

Крім того, заробітна плата державного службовця складається також з: надбавки за вислугу років; надбавки за ранг державного службовця; премії (у разі встановлення) за результатами щорічного оцінювання службової діяльності та місячної або кварталної премії відповідно до особистого внеску державного службовця в загальний результат роботи державного органу.

Додатково зазначаємо, що відповідно до пункту 14 розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державну службу» керівники державної служби по 31 грудня 2022 року у межах економії фонду оплати праці мають право встановлювати державним службовцям додаткові стимулюючі виплати відповідно до Положення про застосування стимулюючих виплат, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Положення про застосування стимулюючих виплат державним службовцям затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2017 № 15 «Питання оплати праці працівників державних органів» (далі – Положення).

Додатковими стимулюючими виплатами державним службовцям є надбавки за інтенсивність праці та за виконання особливо важливої роботи.

Згідно з пунктом 2 Положення керівники державної служби в державному органі мають право встановлювати державним службовцям додаткові стимулюючі виплати в межах економії фонду оплати праці, які на сьогодні граничними розмірами не обмежуються.

Що стосується посад патронатної служби у суді, то до посад патронатної служби належать посади помічників судді.

Помічник судді – це працівник суду, який забезпечує виконання суддею повноважень щодо здійснення правосуддя.

Посади помічників судді належать до посад патронатної служби.

Призначає на посаду та звільняє з посади помічника судді керівник апарату суду за поданням судді.

Зазвичай суддя, який працює у першій чи апеляційній інстанції, має одного помічника, але законодавством передбачено можливість надання додаткового помічника голові суду, його заступнику, судді, якого обрано секретарем судової палати, чи судді, у якого найбільше навантаження.

Посадові оклади працівників патронатних служб, зокрема, помічників судді визначаються за схемою посадових окладів працівників патронатних служб у системі правосуддя згідно з додатком 6 до Умов оплати праці працівників патронатних служб у державних органах, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 № 1112 «Про умови оплати праці працівників державних органів, на яких не поширюється дія Закону України «Про державну службу», і становлять у коефіцієнтах співвідношення від 2,36 до 3,73 до двох розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб на 1 січня календарного року, а до посадових окладів патронатних служб Конституційного Суду України та Верховного Суду застосовується додатковий коефіцієнт 1,25.

Крім того, заробітна плата працівників патронатних служб складається також з: надбавки за інтенсивність праці (яка граничним розміром не обмежена), надбавки за виконання особливо важливої роботи – до 100 відсотків посадового окладу і преміювання відповідно до їх особистого внеску в загальні результати роботи у межах фонду преміювання відповідного державного органу.

Виконувач обов'язків Міністра
економіки України

Денис КУДІН

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
(Мінфін)

вул. М. Грушевського 12/2 м. Київ 01008 тел. (044) 206-59-47, факс 425-90-26
e-mail: infomf@minfin.gov.ua, код ЄДРПОУ 00013480

від _____ 20__ р. № _____ На № _____ від _____ 20__ р.

Верховна Рада України
Комітет з питань бюджету

Рахункова палата

Кабінет Міністрів України

Про розгляд Звіту

Міністерство фінансів України на виконання доручень Прем'єр-міністра України Д. Шмигала від 02.12.2022 № 32754/1/1-22 та від 06.12.2022 № 32754/3/1-22 до листів Комітету Верховної Ради України з питань бюджету від 05.12.2022 № 04-13/12-2022/207876 та Рахункової палати від 25.11.2022 № 07-1730 розглянуло рішення Рахункової палати від 10.11.2022 № 23-3 «Про розгляд Звіту про результати аудиту ефективності використання бюджетних коштів на здійснення заходів з ліквідації судів в Україні» і в межах компетенції повідомляє.

Стосовно внесення змін до пункту 20 Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ (далі – Порядок № 228), затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 № 228 (зі змінами), в частині врахування під час визначення обсягів видатків бюджету розпорядників нижчого рівня, що перебувають у стані припинення, об'єктивної потреби в коштах з огляду на фактичну чисельність працюючих

Пункт 20 Порядку № 228 визначає загальні вимоги до визначення головними розпорядниками бюджетних коштів обсягів видатків розпорядників нижчого рівня, і штатна чисельність є одним із критеріїв, який має враховувати головний розпорядник під час визначення об'єктивної потреби в коштах установи.

Щодо установ, що перебувають у стані припинення, слід зазначити, що штатні розписи таким установам не затверджуються, а отже, застосовувати для них під час визначення потреби в коштах штатну чисельність немає підстав.

Водночас абзацом першим пункту 20 Порядку № 228 передбачено вимоги під час визначення обсягів видатків для розпорядників нижчого рівня

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B04000000D72D2C00761F9800

Підписувач Ермоличев Роман Володимирович

Дійсний з 04.08.2021 0:00:00 по 03.08.2023 23:59:59

Міністерство фінансів України

08020-01-3/29989 від 15.12.2022

№136/03-1 від 15.12.2022

враховувати об'єктивну потребу в коштах відповідно до їх основних виробничих показників і контингентів, обсягу виконуваної роботи, необхідності погашення дебіторської і кредиторської заборгованості тощо.

Також абзацом другим цього пункту визначено, що до кошторисів можуть включатися тільки видатки, передбачені законодавством, необхідність яких обумовлена характером діяльності установи.

З огляду на зазначене, чинна редакція пункту 20 Порядку № 228 не передбачає можливості визначати потребу в коштах для установ, що перебувають у стані припинення, з урахуванням чисельності їх працівників, більшої ніж є фактично.

Водночас Мінфін погоджується з висновками та відповідними рекомендаціями щодо необхідності нормативного врегулювання окремих законодавчих положень: недосконалість спричинила непродуктивне та нерезультативне витрачання протягом 2018–2020 років та I півріччя 2021 року бюджетних коштів на суму 648,1 млн гривень.

Так, Мінфін неодноразово інформував Кабінет Міністрів України про необхідність законодавчого врегулювання питання функціонування Верховного Суду України.

Частиною десятою статті 135 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що суддя, який не здійснює правосуддя (крім випадків тимчасової непрацездатності, перебування судді у щорічній оплачуваній відпустці), не має права на отримання доплат до посадового окладу. Однак судді, які не здійснюють правосуддя, продовжують отримувати суддівську винагороду у розмірі посадового окладу.

Запобіганню непродуктивного та нерезультативного використання бюджетних коштів сприятиме також визначення правових механізмів порядку звільнення суддів із займаної посади чи їх переведення до іншого суду у разі відсутності правомочного складу членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та Вищої ради правосуддя, що зумовило недієздатність зазначених органів.

Стосовно інших рекомендацій Рахункової палати щодо забезпечення Верховним Судом та Державною судовою адміністрацією України як головними розпорядниками бюджетних коштів результативного, економного та продуктивного використання коштів Державного бюджету України Мінфін готовий у співпраці з ними взяти участь в їх реалізації, зокрема шляхом оптимізації результативних показників бюджетних програм.

Заступник Міністра

Роман ЄРМОЛИЧЕВ

ХАРКІВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

61057, м. Харків, майдан Театральний, 1 тел/факс (057) 7001414
inbox@apladm.hr.court.gov.ua

№ 2.1-28/37/22 від 27.12.2022

Голові Рахункової палати
Валерію ПАЦКАНУ

Щодо результатів розгляду Звіту

На виконання Вашого листа від 25.11.2022 № 07-1721, який надійшов на адресу Харківського апеляційного адміністративного суду 05.12.2022, повідомляємо наступне.

Ліквідаційною комісією Харківського апеляційного адміністративного суду розглянуто Звіт Рахункової палати про результати аудиту ефективності використання бюджетних коштів на здійснення заходів з ліквідації судів в Україні.

Всі зауваження, які було висунуто у Звіті Рахункової палати, прийнято до уваги.

Доводимо до Вашого відома, що остаточно завершити процедуру ліквідації та внесення до ЄДР відповідного запису не вбачається можливим у зв'язку з нижчезазначеним.

Рішенням Вищої кваліфікаційної комісії України № 1759/КО-18 від 28.09.2018 визнано суддю Харківського апеляційного адміністративного суду Курило Ліану Володимирівну такою, що не відповідає займаній посаді та внесено до Вищої ради правосуддя подання з рекомендацією про звільнення її з посади судді Харківського апеляційного адміністративного суду.

Рішенням Вищої ради правосуддя № 3550/0/15-19 від 19.12.2019 відмовлено у задоволенні подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про звільнення Курило Ліани Володимирівни з посади судді Харківського апеляційного адміністративного суду на підставі підпункту 4 пункту 161 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України.

Наразі триває процес оскарження суддею Курило Л.В. рішення Вищої кваліфікаційної комісії України № 1759/КО-18 від 28.09.2018 у Верховному Суді.

Разом з тим, Рішенням Вищої ради правосуддя № 1610/0/15-21 від 20.07.2021 суддя Харківського апеляційного адміністративного суду Курило Л.В. відряджена до Другого апеляційного адміністративного суду для здійснення правосуддя строком на 1 (один) рік із 04.08.2021.

Рішенням Голови Верховного Суду № 277/0/149-22 від 05.07.2022 продовжено на 1 (один) рік строк відрядження судді Харківського апеляційного адміністративного суду Курило Л.В. до Другого апеляційного адміністративного суду для здійснення правосуддя з 04.08.2022.

Голова ліквідаційної комісії,
начальник відділу по забезпеченню
роботи керівництва суду та
звернень громадян Другого
апеляційного адміністративного суду

Інна ПАСКІНА

09. 18/06
01. 2023